

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 486

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		operațiunilor de depunere și retragere de numerar ale instituțiilor de credit și ale Trezoreriei Statului	
Decizia nr. 233 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală.....	1-4	16.	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna iunie 2005	
448. — Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale pentru completarea Listei centralizate a consumatorilor eligibili de gaze naturale	4-5	17.	7
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		— Circulară pentru modificarea limitei poziției nete totale a tranzacțiilor valutare ale sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, prevăzută de Normele Băncii Naționale a României nr. 8/1995 privind nivelul pozițiilor valutare ale sucursalelor din România ale societăților bancare, persoane juridice străine, pentru tranzacțiile valută contra lei efectuate pe piața valutară interbancară	
5. — Regulament privind comisioanele practice de Banca Națională a României pentru efectuarea			7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Constantin Doldur	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion D. Bacria, Elena M. Bacria și Mircea Bacria în Dosarul nr. 2.350/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.350/P/2004, **Tribunalul Argeș – Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Bacria D. Ion, Bacria M. Elena și Bacria Mircea într-o cauză penală având ca obiect soluționarea recursului declarat de aceștia împotriva unei sentințe penale a Judecătoriai Pitești prin care li s-a respins plângerea împotriva unei rezoluții a Parchetului de pe lângă Judecătoria Pitești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, la accesul liber la justiție și la garantarea dreptului de proprietate privată, prin aceea că instituie un control judecătoresc formal, având în vedere că se realizează la nivelul judecătoriilor, iar nu la nivelul unor instanțe superioare sau la același nivel, dar în altă rază de competență, ceea ce știrbește imparțialitatea judecătorilor, colegi cu procurorii care au pronunțat soluțiile care se atacă.

Totodată, arată că termenul de 20 de zile în care judecătorul trebuie să se pronunțe asupra plângerii reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală este insuficient pentru studierea dosarului și, ca urmare, pentru pronunțarea unei soluții legale și temeinice, limitându-se astfel la accesul la justiție al cetățenilor și încălcându-se principiul egalității în fața legii. Prevederea alin. 7 al art. 278¹, potrivit căreia instanța soluționează plângerea pe baza lucrărilor și a materialelor din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, este lipsită de relevanță și eficiență juridică, întrucât, „în cele mai multe situații, înscrisurile noi, în cazul unei cercetări prealabile incomplete, subiective și părtinitoare, nu pot fi prezentate instanței de judecată în termenul de 20 de zile, ele fiind în posesia făptuitorilor, a complicilor ori în custodia unor organe abilitate în legătură cu stabilirea dreptului de proprietate [...]”.

De asemenea, apreciază că alin. 9 al art. 278¹ este neconstituțional, având în vedere că „situația persoanelor implicate în aceste cauze nu este identică cu cea a inculpaților trimiși în judecată prin rechizitoriu”.

În ceea ce privește alin. 11 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, arată că aceste dispoziții reglementează „o modalitate inedită de amnistiere/grățiere” a persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni pentru care trebuie întocmite rechizitoriile de trimitere în judecată. Astfel, din analiza textului legal rezultă că, dacă instanța a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală, atunci persoane vinovate de comiterea unor infracțiuni mai grave decât cele prevăzute în art. 279 alin. 2 lit. a) nu mai pot fi urmărite pentru aceleași fapte, în afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute organului de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10 din Codul de procedură penală.

Tribunalul Argeș – Secția penală opinează în sensul că dispozițiile legale criticate nu contravin Constituției, deoarece prin prevederile legale criticate s-a instituit o procedură rapidă, cu termene foarte scurte, atât pentru soluționarea plângerii de către procurorul ierarhic superior, cât și pentru soluționarea acesteia de către instanța de judecată. Astfel, textele legale criticate nu conțin privilegiu sau discriminări, iar instituirea unor reguli speciale nu încalcă principiul egalității în fața legii.

Totodată, arată că, potrivit art. 126 și 129 din Constituție, stabilirea competenței, a modului de sesizare a instanței și utilizarea căilor de atac sunt atributul exclusiv al

legiuitorului. Se invocă și principiul „non bis in idem”, prin care se împiedică exercitarea unei noi acțiuni penale împotriva aceleiași persoane pentru aceeași faptă, astfel că, în măsura în care a intervenit o hotărâre definitivă, aceasta capătă autoritate de lucru judecat.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că din întregul text al art. 278¹ din Codul de procedură penală reiese ideea participării în mod egal în fața legii a tuturor celor implicați, instanța de judecată având în vedere, la momentul soluționării plângerii, întregul material probator existent la dosarul cauzei și, prin urmare, părțile interesate beneficiază de toate drepturile procesuale.

În ceea ce privește termenul de 20 de zile, prevăzut de alin. 12 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, consideră că acesta este un termen de recomandare și nu unul imperativ, scopul instituirii lui fiind rezolvarea cu celeritate a cauzelor deduse judecătii, în conformitate și cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la judecarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Totodată, arată că plângerea prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală a fost concepută de legiuitor ca o cale de atac în cadrul căreia instanța analizează legalitatea și temeinicia rezoluției sau ordonanței de netrimitere în judecată față de conținutul dosarului de urmărire penală. Nici o dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe, să solicite procurorului care a emis actul de netrimitere în judecată sau procurorului ierarhic superior să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

În baza principiului „non bis in idem”, în situația prevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, persoana în privința căreia instanța, prin hotărâre definitivă, a decis să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală, nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, în afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute de art. 10 din Codul de procedură penală, hotărârea definitivă căpătând autoritate de lucru judecat și prezumându-se că reflectă adevărul.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind art. 44 din Constituție, apreciază că aceste prevederi constituționale nu au incidență în speța dedusă judecătii.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece art. 278¹ din Codul de procedură penală stabilește dreptul persoanei vătămate sau al oricărei alte persoane ale cărei interese legitime sunt afectate de a face plângere împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată date de procuror la instanța judecătorească căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță. Prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și nici accesul liber la justiție, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată ilegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul probator existent la dosar, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele care au fost deja administrate, respectiv înscrisuri noi.

De asemenea, apreciază că termenul de 20 de zile în care instanța este obligată să rezolve plângerea a fost instituit tocmai în considerarea dreptului părții la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, în concordanță cu art. 21 din Constituție și, respectiv, cu prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Câtă vreme plângerea

reglementată de art. 278¹ din Codul de procedură penală vizează doar legalitatea și temeinicia soluției de netrimitere dispuse de procuror, iar nu judecarea fondului cauzei, este de dorit ca acest examen al legalității actului atacat să se realizeze cu celeritate, pentru a nu tergiversa eventuala judecare a fondului.

Totodată, arată că încheierea prin care instanța admite plângerea împotriva rezoluției ori ordonanței de netrimitere în judecată și reține cauza spre judecare poate fi atacată cu apel sau cu recurs o dată cu fondul ori cu sentința sau decizia recurată, în temeiul dispozițiilor art. 361 alin. 2 și art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, asigurându-se pe deplin accesul liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil. Astfel, în temeiul dispozițiilor constituționale, legiuitorul este unica autoritate competentă de a reglementa procedura de judecată, cu respectarea celorlalte norme fundamentale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, în timp ce în cazul soluționării plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, instanța nu judecă infracțiunea care a făcut obiectul urmăririi penale, ci verifică doar rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor dosarului și a materialelor din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, în situația în care este sesizată prin rechizitoriu și s-a pornit acțiunea penală, instanța procedează la judecarea în fond a cauzei, dând, după caz, o soluție de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal. Astfel, situațiile avute în vedere sunt diferite și, ca urmare, nu se încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Cât privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, apreciază că stabilirea unor reguli speciale de procedură este realizată de legiuitor potrivit competenței sale constituționale, iar principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza procedurile instituite de lege, invocând în acest sens și deciziile Curții Constituționale nr. 412/2004 și 414/2004.

Față de prevederile constituționale ale art. 44 alin. (1) și (2) apreciază că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Președintele Senatului nu a comunicat Curții Constituționale punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală, care au fost introduse prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003) și au următorul conținut:

„Instanța, judecând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Instanța pronunță una dintre următoarele soluții: [...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reține cauza spre judecare,

dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac, aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut la alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței, ca primă instanță, îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

[...]

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a) persoana în privința căreia instanța, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală, nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.“

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 44 alin. (1) și (2), al căror conținut este următorul:

— Art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.“;

— Art. 44 alin. (1) și (2): *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.“

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea observă că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării plângerii împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, cum sunt cele prevăzute de dispozițiile legale criticate, este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia procedura de judecată este stabilită numai prin lege, fără a încălca dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la liberul acces la justiție.

În legătură cu neconstituționalitatea alin. 7 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 414 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.119 din 29 noiembrie 2004, statuând că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată este justificată de natura juridică a plângerii în discuție, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează o analiză a rezoluției sau a ordonanței procurorului, sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă aceasta a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale.

Astfel, Curtea observă că întreaga procedură de soluționare a plângerii reglementate de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, procedură prin care se vizează doar legalitatea soluției procurorului, iar nu judecarea fondului cauzei, reprezintă în sine o garanție a realizării accesului liber la justiție.

Cu privire la dispozițiile alin. 8 lit. c) și alin. 9 ale art. 278¹ din Codul de procedură penală, Curtea constată că, admitând plângerea, instanța de judecată apreciază și cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire

penală, inclusiv sub aspectul faptului dacă acestea au fost sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Astfel, admitând plângerea și desființând rezoluția sau ordonanța atacată, instanța poate să dispună, atunci când probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, reținerea cauzei spre judecare, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător. Prin urmare, accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție este pe deplin asigurat, petentul având posibilitatea să se prevaleze de toate garanțiile procesuale ce caracterizează acest drept fundamental, inclusiv de posibilitatea de a solicita administrarea oricăror înscrisuri noi și de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

Referitor la susținerile autorilor excepției potrivit cărora dispozițiile alin. 11 al art. 278¹ din Codul de procedură penală instituie „o modalitate inedită de amnistiere/grațiere a persoanelor care se fac vinovate de săvârșirea unor infracțiuni pentru care trebuie întocmite numai rechizitorii de trimitere în judecată”, Curtea constată că acestea sunt nefondate, întrucât, în cazul procedurii de soluționare a plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor

procurorului de netrimitere în judecată, instanța se pronunță numai asupra legalității și temeiniciei soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată, dispuse în faza de urmărire penală, pe baza lucrărilor dosarului și a materialelor din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, iar nu asupra fondului cauzei.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia termenul de 20 de zile în care instanța este obligată să rezolve plângerea este insuficient pentru studierea dosarului și, ca urmare, pentru pronunțarea unei soluții legale și temeinice, limitându-se astfel accesul la justiție al cetățenilor și încălcându-se principiul egalității în fața legii, Curtea observă că acest termen este prevăzut de dispozițiile alin. 12 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, care nu face obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate și, ca atare, această critică nu poate fi primită.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind art. 44 din Constituție, Curtea constată că aceste prevederi constituționale se referă la dreptul de proprietate privată și, ca atare, nu au incidență în speța dedusă judecării.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1 — 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7, alin. 8 lit. c), alin. 9 și alin. 11 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion D. Bacria, Elena M. Bacria și Mircea Bacria în Dosarul nr. 2.350/P/2004 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

DECIZIE

pentru completarea Listei centralizate a consumatorilor eligibili de gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1¹) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.346/2004 privind aprobarea Regulamentului pentru acreditarea consumatorilor eligibili de gaze naturale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (4) și (5) din Legea gazelor nr. 351/2004,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 1.412/2004 privind aprobarea Listei centralizate a consumatorilor eligibili de gaze naturale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.129 din 30 noiembrie 2004, se completează cu anexa „Lista suplimentară a consumatorilor eligibili de gaze naturale”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și agenții economici nominalizați în anexa la prezenta decizie vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,

Ștefan Cosmeanu

București, 6 iunie 2005.

Nr. 448.

**LISTA SUPLIMENTARĂ
a consumatorilor eligibili de gaze naturale**

I. CONSUMATORI ELIGIBILI DE GAZE NATURALE	
AGENT ECONOMIC	LOCUL DE CONSUM
1 S.C. ANTIBIOTICE S.A.	S.R.M. ANTIBIOTICE IAȘI
2 S.C. CARPATEX S.A.	CARPATEX NICOLAE TITULESCU
3 S.C. CELHART DONARIS S.A.	CELIHART DONARIS BRĂILA
4 S.C. CHIMCOMPLEX S.A. BORZEȘTI	CHIMCOMPLEX BORZEȘTI
5 S.C. COLONIA CLUJ NAPOCA ENERGIE S.R.L.	CENTRALA TERMICĂ DE ZONĂ SOMEȘ NORD
6 S.C. COMCEH S.A.	COMCEH CALARAȘI
7 S.C. CRISTIRO S.A.	CRISTIRO BISTRIȚA
8 S.C. ERDEMIR ROMÂNIA S.R.L.	STAȚIA DE REGLARE ȘI MĂSURĂ ERDEMIR
9 S.C. GES S.A	GES BOLDEȘTI-SCĂIENI
10 S.C. IASITEX S.A	IASITEX IAȘI
11 S.C. MARR SUGAR ROMÂNIA S.R.L.	MARR SUGAR URZICENI
12 S.C. MARTELLI EUROPE S.R.L.	MARTELLI EUROPE BUZĂU
13 S.C. MITTAL STEEL HUNEDOARA S.A.	PLATFORMA S.C. MITTAL STEEL HUNEDOARA S.A.
14 S.C. MUREȘENI S.A	MUREȘENI TÂRGU MUREȘ
15 S.C. NUONSIB S.R.L.	NUONSIB SIBIU
16 S.C. PERLA HARGHITEI S.A.	PERLA HARGHITEI
17 S.C. ROMPAK S.R.L.	ROMPAK PAȘCANI
18 S.C. SASTUC S.A	SASTUC SĂTUC
19 S.C. STIPO S.A	STIPO DOROHOI
20 S.C. STANDARD NUTRICIA S.R.L.	STANDARD NUTRICIA
21 S.C. STEAUA ELECTRICA S.A.	STEAUA ELECTRICA FIENI
22 S.C. STICLA TURDA S.A.	STICLA TURDA
23 S.C. TIMKEN ROMÂNIA S.A	TIMKEN PLOIEȘTI
24 S.C. VEST-ENERGO S.A.	VEST-ENERGO BUCUREȘTI
25 S.C. VULCAN S.A	VULCAN
26 S.C. WIENERBERGER - SISTEME DE CĂRĂMIZI S.R.L.	WIENERBERGER GURA OCNIȚEI WIENERBERGER SIBIU
27 S.C. ZAHĂR CĂLĂRAȘI S.A.	ZAHĂRUL CĂLĂRAȘI
28 S.C. ZAHĂRUL LIEȘTI S.A.	ZAHĂRUL LIEȘTI

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

privind comisioanele practicate de Banca Națională a României pentru efectuarea operațiunilor de depunere și retragere de numerar ale instituțiilor de credit și ale Trezoreriei Statului

Având în vedere:

- Nota nr. VI.2/2.450 din 19 mai 2005 a Direcției emisiune, tezaur și casierie;
 - Hotărârea Consiliului de administrație din ședința din 26 mai 2005,
- în baza prevederilor art. 21 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul regulament:

Art. 1. — Pentru serviciile prestate de Banca Națională a României instituțiilor de credit și Trezoreriei Statului, aferente operațiunilor de retragere sau depunere de numerar, se percep comisioane.

Art. 2. — (1) Retragerile de numerar ale instituțiilor de credit și Trezoreriei Statului se realizează prin casierile sucursalelor Băncii Naționale a României pe baza documentului „Cerere pentru retragere de numerar“.

(2) Cererile pentru retragere de numerar vor fi semnate de persoanele desemnate să angajeze unitatea bancară în astfel de operațiuni și vor purta amprenta ștampilei unității bancare respective.

(3) Cererile de retragere se remit sucursalelor Băncii Naționale a României, denumită în continuare *BNR*, în scris, prin fax sau letric, până la ora 15,00 în ziua lucrătoare anterioară efectuării operațiunii, denumită în continuare *ziua (z-1)*, sau până la ora 12,00 în ziua efectuării operațiunii, denumită în continuare *ziua (z)*.

Art. 3. — (1) În ziua (*z-1*) se admite o singură cerere de retragere, pentru ziua (*z*), din partea unei unități bancare, adresată sucursalei BNR prin care se efectuează operațiunile cu numerar.

(2) Asupra numerarului retras în ziua (*z*), care a fost anunțat în ziua (*z-1*), se percep un comision de 0,25% aplicat la suma retrasă.

(3) Asupra numerarului anunțat și retras în aceeași zi (*z*) se percep un comision de 0,50% aplicat la suma retrasă.

(4) Asupra sumelor anunțate a se retrage și neridicate se percep un comision de 0,15%.

(5) În cazul în care se dorește o renunțare parțială față de cererea de retragere inițială, unitatea emitentă va emite o nouă cerere care va conține suma ce urmează a fi retrasă efectiv și va anula cererea inițială. Comisionul de 0,15% penalizator se va aplica doar la suma neridicată.

(6) Asupra sumelor anunțate a se retrage, dar pentru care se solicită o structură pe cupiuri preferențială, diferită

de structura stabilită de BNR, se percep un comision de 0,50%.

Art. 4. — (1) Pentru numerarul sub formă de bancnotă depus la sucursalele BNR nu se percep comision.

(2) Pentru numerarul sub formă de monedă metalică din emisiunea monetară veche, depus la sucursalele BNR, nu se percep comision.

(3) Pentru numerarul sub formă de monedă metalică din emisiunea monetară nouă, depus la sucursalele BNR, se percep un comision de 0,50%.

(4) Pentru numerarul depus fără a fi sortat (bancnote uzate, deteriorate, contrafăcute, fără putere circulatorie), aranjat și împachetat conform normelor în vigoare se percep un comision penalizator de 6.000.000 lei (600 lei noi).

(5) Constatarea faptului că numerarul depus nu este sortat, aranjat și împachetat corespunzător se face la primire prin sondaj, în prezența casierilor unităților instituțiilor de credit deponente, și se va consemna într-un proces-verbal întocmit în două exemplare.

Art. 5. — (1) Pentru efectuarea operațiunilor de schimb între bancnote și monede (monede metalice cu bancnote și invers, monede metalice tot cu monede metalice, dar din cupiuri diferite, bancnote uzate cu bancnote bune sau din cupiuri diferite), se percep un comision de 1,00% asupra sumei schimbate.

(2) Operațiunea se efectuează în aceeași zi.

Art. 6. — (1) Pentru fiecare proces-verbal întocmit pentru diferențele în plus sau în minus constatate la procesarea numerarului depus și remis unităților bancare deponente se percep un comision fix de 100.000 lei (10 lei noi).

(2) Pentru fiecare proces-verbal întocmit pentru bancnotele contrafăcute, constatate la procesarea numerarului depus, se va percep un comision fix de 500.000 lei (50 lei noi).

(3) Pentru consultarea/interogarea bazei de date a sistemului CASH — ReGIS cu privire la decontarea diferențelor de numerar constatate la procesare și a comisioanelor aferente operațiunilor cu numerar se percepe un comision fix, lunar, în valoare de 5.000.000 lei (500 lei noi).

Art. 7. — Comisioanele percepute potrivit art. 3, 4, 5 și 6 se vor calcula și se vor încasa de Banca Națională a României în ziua efectuării operațiunilor respective. Comisionul prevăzut la art. 6 alin. (3) se încasează în ultima zi lucrătoare a lunii.

Art. 8. — (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Ordinul Băncii Naționale a României nr. 1/2000 privind aplicarea unor comisioane pentru operațiunile de încasări și plăți cu numerar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 18 aprilie 2000, și Ordinul Băncii Naționale a României nr. 1/2004 pentru modificarea și completarea dispozițiilor Ordinului Băncii Naționale a României nr. 1/2000 privind aplicarea unor comisioane pentru operațiunile de încasări și plăți cu numerar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2004.

Governatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 1 iunie 2005.

Nr. 5.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale
a României, valabil în luna iunie 2005

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna iunie 2005, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 8,00% pe an.

Governatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 1 iunie 2005.

Nr. 16.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
pentru modificarea limitei poziției nete totale a tranzacțiilor valutare ale sucursalelor din România
ale băncilor, persoane juridice străine, prevăzută de Normele Băncii Naționale a României
nr. 8/1995 privind nivelul pozițiilor valutare ale sucursalelor din România ale societăților bancare,
persoane juridice străine, pentru tranzacțiile valută contra lei efectuate pe piața valutară interbancară

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale pct. 5 alin. 2 din Normele Băncii Naționale a României nr. 8/1995 privind nivelul pozițiilor valutare ale sucursalelor din România ale societăților bancare, persoane juridice străine, pentru tranzacțiile valută contra lei efectuate pe piața valutară interbancară,

în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Articol unic. — Nivelul limitei poziției nete totale a societăților bancare, persoane juridice străine, pentru tranzacțiilor valutare ale sucursalelor din România ale tranzacțiile valută contra lei efectuate pe piața valutară băncilor, persoane juridice străine, prevăzut la pct. 5 alin. 1 interbancară, se stabilește la echivalentul în lei al sumei de din Normele Băncii Naționale a României nr. 8/1995 privind nivelul pozițiilor valutare ale sucursalelor din România ale 5.000.000 EUR.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 1 iunie 2005.

Nr. 17.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

